

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Atter den sidste Udtalelse af det ærede Medlem viser jo, hvorledes han blander det ene sammen med det andet og fremsætter Udtalelser, som ingen Hjemmel have. Jeg har ikke fortrudt noget som helst. Hvor kan det ærede Medlem fremsætte den Paastand? Det ærede Medlem udtalte før, at han ikke havde noget at trække fra eller lægge til det, han havde udtalt i denne Sag. Han udtalte netop i Gaar, at man havde faaet indført den „dobbelte Skattelaas“ i dette Forslag, og sagde: „Dette Punkt er gennemført, og med dets Gennemførelse erkender jeg at have faaet det principielle Krav opfyldt, som jeg har stillet sammen med Kravet om den lige almindelige Valgret.“ Det passer ikke. Denne dobbelte Skattelaas er jo kun indført for Landets Vedkommende, for Byernes Vedkommende ikke, saa det, det ærede Medlem her præsenterede som en Gris, er kun $\frac{1}{2}$ Gris. Det er da et Faktum som er meget beklageligt, at efter at det ærede Medlem er mødt med en Gris, som rimeligvis er bleven smeltet til noget forførdelig daarligt Fedt, har han været nødt til her at trække i Land paa den halve Gris.

Slengerik: Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte i sit Foredrag før en Formaning i Retning af den gode Tone her i Salen. Det kan godt være, at den Formaning var nødvendig; i alt Fald synes jeg, at Tonen har været noget „griset“ i det sidste Kvartierstid. Ja, man kan undertiden forundres over den Tone, der føres, selv om Ordene ogsaa i og for sig kunne være ganske stilsfærdige. Jeg har været noget forundret over den Tone, hvori den højtærede Indenrigsminister har talt under denne Forhandling. Hans Tale har været meget frimodig, jeg har vel ikke Lov til at sige friskfyragtig, men den har været af en Art, som om han ikke havde det allerringeste at bebrejde sig i den foreliggende Sag. Og dog er der ikke noget Medlem her i Salen, mod hvilket der kan rettes saa stærke Bebrejdelser i denne Sag som netop mod den højtærede Minister. Vi vide jo, at den højtærede Minister i denne Sag staar som en Mand, der har brudt det Ord, han har givet sine Vælgere

Formanden: Det ærede Medlem kunde uden Skade anvende mere moderate Udtryk.

Slengerik: Jeg kan ikke finde noget bedre Udtryk, naar jeg skal karakterisere den Maade, hvorpaa den højtærede Minister er optraadt i Anledning af det Løfte, han gav Pastor Birke om, at han ikke vilde gaa med til nogen som helst

Formanden: Naar det ærede Medlem ikke kan finde heldigere Udtryk, er det bedre at lade være at bruge disse Udtryk.

Slengerik: Et Spørgsmaal som dette kan man vanskeligt undlade at omtale under denne Forhandling, men hvis Formanden ikke ønsker, at jeg skal omtale det, maa jeg selvfølgelig forlade dette Optrin.

Forholdet var det, at den højtærede Minister havde lovet sine Vælgere ikke at gaa med til nogen yderligere Garanti for Mindretallene end den, der hjemles i Indførelsen af Forholdstalsvalg. Den højtærede Minister havde lovet sine Vælgere dette, men han har gjort noget andet. Man kan sige med Hensyn til dette, hvorvidt han har brudt eller ikke brudt sit Ord, at det kan være en Smagssag, om det er et parlamentarisk Ord, men han har i alt Fald ikke holdt det Løfte, han har givet sine Vælgere, det Løfte, han blev valgt paa. Og naar den højtærede Minister mener, at det kan han tage ganske flot, ja, saa mener jeg, at den højtærede Minister derved har vist, at han har ikke nogen stor Respekt for Valgdagen eller for de Løfter, som Rigsdagsmænd give deres Vælgere. Men naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at den højtærede Minister burde tage lidt mere stilsfærdigt paa den Sag, end han har gjort. Det er den højtærede Minister, mod hvem der kan rettes Bebrejdelser i denne Sag, og naar Ministeren i den Grad, som Tilfældet er, har rettet de stærke Bebrejdelser mod os, det radikale Venstre, og mod Socialdemokraterne, saa har det jo kun været af den Grund, at han selv har haft noget at dække over. Han har gjort sig Ulejlighed for at bortlede Opmærksomheden herfra og forsøge paa at henlede Opmærksomheden paa os andre.

Jeg har sagt i mit forrige Foredrag forleden Dag til den højtærede Minister, at han havde talt paa een Maade oppe i Landstinget og taget det paa en anden Maade her i Folketinget. Den højtærede